

[Jimmy Stahr]

Vi har også sagt, at vi da er enige i, at man undervejs kan lave administrative forbedringer, og vi mener for øvrigt, at man skal gøre mere ud af at efterleve de cirkulærer, som allerede findes, f.eks. om information af de sindslidende og om klageadgangen. Jeg sigter her ganske klart til cirkulæret om orientering af tvangsindlagte og deres tilsynsværger om deres rettigheder, bl.a. i forbindelse med udskrivning. Jeg er personlig overrasket over, at cirkulæret af juli 1982 fra justitsministeriet ikke er fulgt op af den mere populære udgave, som var lovet af den tidligere justitsminister. Det er for øvrigt en af de ting, VS har glemt i deres ellers omfangsrige materiale, nemlig at den socialdemokratiske justitsminister faktisk fik dette cirkulære udarbejdet, efter at vi havde haft debatten om det radikale beslutningsforslag. Det, der mangler – dér kan jeg altså ikke være enig med justitsministeren – er at lave en mere populær udgave af det cirkulære, og det var faktisk det, der blev bedt om. Det er ikke noget, mener jeg, man behøver at afvente det nye udvalgs indstilling til. Det er vel – ja, jeg kan måske ikke tillade mig at sige det – mere en journalistisk opgave, det her drejer sig om, og det mener jeg man kan lave uden at afvente et nyt udvalgsarbejde.

Jeg er interesseret i i retsudvalget at høre mere om de ting, der berøres i VS' beslutningsforslag, men på nuværende tidspunkt i debatten finder jeg det ikke rigtigt at gå i enkeltheder, og der er ingen grund til for mig at stå her og give de enkelte punkter karakter. Nogle mener jeg som sagt allerede er en løsning nær, nogle vil givetvis blive løst, nogle er vi positive over for, og meget få ting er vi negative over for.

Det sidste beslutningsforslag, nr. B 74, faldt ligesom lidt uden for den sidste debat, vi havde her i folketinget, altså forslaget om afskaffelse af tidsubestemt straf, bl.a. fordi det er et straffelovsforslag og således ikke har sit udgangspunkt i sindssygeloven. Jeg lytter også her gerne til gode råd og vejledning. Vi har allerede her fra talerstolen fået nogle om, hvordan det virker, og det vil vi gerne i retsudvalget arbejde videre med. Jeg vil meget gerne vide noget mere om den tidsubestemte strafs fordele og ulemper, men heller ikke her ønsker jeg under førstebehandlingen at give udtryk for et fastlåst og endeligt standpunkt.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Ved forespørgselsdebatten den 3. februar i år blev det bebudet af hr. Wilhjelm, at forespørgerne ikke ville komme med dagsordener, men på grundlag af debatten ville der blive udarbejdet beslutningsforslag. Disse beslutningsforslag er til behandling her i dag, og det drejer sig som sagt om nr. B 71, forslag til folketingsbeslutning om forberedelsen af en revision af sindssygeloven, nr. B 72, forslag til folketingsbeslutning om administrative forbedringer af sindslidendes retsstilling, nr. B 73, forslag til folketingsbeslutning om registrering af sindslidende, og endelig nr. B 74, forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af tidsubestemte foranstaltninger mod sindslidende lovovertrædere.

Det konservative folkeparti deler også denne gang forslagsstillernes opfattelse: at der bør ske en revision af sindssygeloven og en forbedring af sindssyges retssikkerhed.

Justitsministeren har nu nedsat et udvalg vedrørende sindslidendes retsstilling. Udvalget skal overveje, om der bl.a. ud fra retssikkerhedsmæssige hensyn er behov for at ændre sindssygeloven, hvorunder – som ministeren lige har nævnt – spørgsmålet, om der fortsat er et behov for en særlig lovgivning for sindslidende, vil blive behandlet. Spørgsmålet om registrering af tvangsindlæggelser i det centrale kriminalregister vil også indgå i udvalgets behandling.

Med hensyn til administrative forbedringer af de sindslidendes retsstilling på de punkter, beslutningsforslaget nævner, deler jeg indenrigsministerens opfattelse og skal pege på, hvad jeg sagde under forespørgselsdebatten: at den sindssyge ved sin sygdom får et realitetstab. Vi afventer også, at justitsministeren skal komme med sin vejledning vedrørende informering og ikke mindst information om rettigheder, men igen må man se på den vanskelige stilling, lægen er i over for patienten. Det skal ikke medføre, at vi ikke opfylder vor del af forpligtelserne, og derfor er det en af de ting, vi venter på. Jeg kan se, at det skal forelægges udvalget, der skal revidere 1938-loven, men udvalget skal dog behandle det, inden det egentlige udvalgsarbejde påbegyndes. Her vil jeg slutte mig til de ordførere, som har udtrykt håbet om, at det bliver et hurtigt arbejde. Jeg kan også støtte, at udvalget behandler spørgsmå-